

Dosarul nr. 3ra-570/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Brăgaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primăria municipiului Chișinău,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Portnoi împotriva Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea la serviciu, încasarea salariului și prejudiciului moral, împotriva deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 01 noiembrie 2018, Anatolie Portnoi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu OTC al Cancelariei de Stat privind anularea dispoziției, restabilirea în serviciu, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin dispoziția nr. 395-dc din 02 octombrie 2018 „Cu privire la eliberarea lui Portnoi Anatolie din funcția de vice pretor al sectorului Ciocana” s-a dispus eliberarea sa din funcția de vice pretor al sectorului Ciocana începând cu data de 03 octombrie 2018, conform prevederilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 „Cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică” și art. 20 alin. (1), alin. (4) din Legea nr. 136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău”.

A relatat reclamantul că dispoziția este ilegală, deoarece a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 81 alin. (3) Codul muncii, cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică, a prevederilor art. 20 al Legii nr.136 din 17 iunie 2016 cu privire la statutul Chișinăului și cu încălcarea prevederilor art. 4 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

A mai indicat reclamantul că dispoziția contestată este a doua dispoziție de eliberare din funcție, după ce anterior a fost restabilit în funcția de viceprețor al sectorului Ciocana, prin hotărârea din 21 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central. A susținut că dispoziția contestată a fost emisă contrar prevederilor art. 81 alin. (3) Codul muncii, care prevede exhaustiv motivele de încetare a relațiilor de muncă și contractului individual de muncă, iar din conținutul dispoziției nr. 395-dc din 02 octombrie 2018 nu rezultă temeiul cu privire la eliberarea din funcție.

Reclamantul a menționat că activează începând cu anul 1979, iar din anul 1992 a activat ca funcționar public, având o experiență și în cadrul Cancelariei de Stat. Or, demiterea neîntemeiată din funcția deținută l-a discreditat în fața colegilor de serviciu, creând o imagine negativă în fața cetățenilor. Astfel, i-a fost lezată onoarea și demnitatea prin modalitatea de concediere și prin faptul că primarul general-interimar a anunțat public, prin intermediul televiziunii că a fost concediat.

A solicitat reclamantul anularea dispoziției nr. 395-dc din 02 octombrie 2018 „Cu privire la eliberarea sa din funcția de vice prețor al sectorului Ciocana”, restabilirea în funcția de vice prețor al sectorului Ciocana, municipiul Chișinău, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu începând cu 03 octombrie 2018 până la emiterea hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 07 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial și s-a anulat Dispoziția Primarului General Interimar al mun. Chișinău nr. 395-dc din 02 octombrie 2018 „Cu privire la eliberarea lui Anatolie Portnoi din funcția de viceprețor al sectorului Ciocana”, ca fiind emisă cu încălcarea procedurii stabilite, a fost restabilit Portnoi Anatolie în funcția de viceprețor al sectorului Ciocana, mun. Chișinău, s-a încasat din contul Primăriei municipiului Chișinău în beneficiul lui Portnoi Anatolie salariul pentru absența forțată de la muncă în perioada de la 03 octombrie 2018 până la 07 martie 2019, reieșind din suma de 7290 de lei lunar, cu reținerea impozitelor și contribuțiilor sociale obligatorii de stat, cât și efectuarea recalculeșilor potrivit legislației în vigoare la momentul executării hotărârii judecătorești, s-a încasat din contul Primăriei municipiului Chișinău în beneficiul lui Portnoi Anatolie prejudiciul moral în sumă de 15 000 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2500 de lei. Hotărârea în partea restabilirii în funcție și încasarea unui salariu lunar în sumă de 7290 de lei, urma să fie executată imediat.

Prin decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Primăria mun. Chișinău împotriva hotărârii din 07 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia cu privire la anularea dispoziției. Astfel, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că procedura de eliberare din funcția de vice prețor al sectorului Ciocana, mun. Chișinău, nu a fost respectată, deoarece, lipsește propunerea prețorului sectorului Ciocana de eliberare din funcția de vice prețor a lui Anatolie Portnoi.

A mai indicat instanța de apel că concluzia instanței de fond privind admiterea pretenției cu privire la restabilirea lui Anatolie Portnoi din funcția de vice prețor al sectorului Ciocana, mun. Chișinău, în situația în care just a constatat nulitatea dispoziției privind eliberarea ultimului, este corectă și legală.

La 23 decembrie 2019 Primăria municipiului Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea

recursului, casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că potrivit dispozițiilor art. 20 al Legii privind statutul municipiului Chișinău vice pretorul este persoană cu funcție de demnitate publică numit și eliberat din funcție de către primarul general în condițiile Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Vice pretorul este reprezentant al primarului general în sector și se conduce în activitatea sa de legislația în vigoare. Încetarea înainte de termen a mandatului pretorului și vice pretorului are loc în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

A mai indicat recurentul că nici prima instanță și nici instanța de apel nu au luat în calcul prevederile citate. Or, actul administrativ legalitatea căruia constituie obiect de examinare în prezentul litigiu, emană de la autoritatea investită de lege cu competență de numire și eliberare din funcție a vice pretorilor, astfel rezultând că actul administrativ contestat a fost emis cu respectarea competenței.

Recurentul a susținut că emitentul actului contestat a respectat procedura de eliberare din funcție a intimatului, iar careva circumstanțe de încălcare a procedurii nu au fost invocate de intimat în cursul judecării cauzei, acestea nefiind stabilite nici de instanță de judecată. Astfel, primarul conform competenței și atribuțiilor sale este în drept să emită astfel de acte.

La 06 aprilie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat participanților la proces copia recursului declarat de Primăria municipiului Chișinău, împotriva deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Prin referința la cererea de recurs din 05 iunie 2020, Anatolie Portnoi, reprezentat de avocatul Tatiana Tampei, a solicitat declararea recursului depus de Primăria municipiului Chișinău ca fiind inadmisibil, or decizia instanței ierarhic inferioară este legală.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În contextul prevederilor art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost contestată cu recurs de către Primăria municipiului Chișinău, la 23 decembrie 2019, în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului depus de către Primăria municipiului Chișinău în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs.

Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să

însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Primăria municipiului Chișinău este inadmisibilă.

Conform art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Primăria municipiului Chișinău, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh